

N:o 61.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 25 april 1893.
 — — — — Andra Kammaren — 25 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändrad lydelse af 15 kap. 24 § strafflagen.

(Lagutskottets utlåtande n:o 33.)

Till Konungen.

Genom proposition den 10 sistlidne februari har Eders Kongl. Maj:t, jemlikt 87 § regeringsformen, föreslagit Riksdagen att antaga ett förslag till lag angående ändrad lydelse af 15 kapitlet 24 § strafflagen.

Riksdagen, som, på sätt vid förslagets granskning inom högsta domstolen anmärkts, finner åtalsrätten, enligt ifrågavarande lagrum, ej böra utsträckas till andra brott än dem, hvilka innefatta det för den enskildes rätt att fritt förfoga öfver sin arbetskraft i hög grad kränkande tvång, som vid arbetsinställelser plägar utöfvas och hvilket tvång innebär ett mot rättstillståndet rigtadt angrepp, har på denna grund ansett, att de i Eders Kongl. Maj:ts förslag använda orden »der ej genom brottet någon blifvit hindrad från lofligt arbetet» böra utbytas emot orden »der ej genom brottet någon tvingats att deltaga i arbetsinställelse». För att emellertid förekomma den med nyssnämnda ordalydelse möjliga tolkning, att sådant tvång, som åsyftar att hindra någon eller några af de i arbetsinställelsen deltagande att återupptaga arbetet, icke skulle

falla under den ifrågasatta utsträckningen af åtalsrätten, hafva efter ordet »arbetsinställelse» tillagts orden »eller hindrats att återgå till arbetet».

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt, har Riksdagen, som följaktligen funnit Eders Kongl. Maj:ts ifrågavarande proposition icke kunna i oförändradt skick bifallas, för sin del antagit följande

L a g

angående ändrad lydelse af 15 kap. 24 § strafflagen.

Häri genom förordnas, att 15 kap. 24 § strafflagen skall erhålla följande ändrade lydelse:

Brott, som i 22 § sagdt är, må ej åtalas af allmän åklagare, der ej målsägande angifver det till åtal eller ock genom brottet någon tvingats att deltaga i arbetsinställelse eller hindrats att återgå till arbetet; ej heller må brott, som i 23 § sägs, åtalas af annan, än målsägande.

Stockholm den 25 april 1893.

Med undersåtlig vörndnad.